

Отглеждането на протурски партии трови отношенията с Анкара

Разузнавачът Горан Симеонов: Апетити за българска земя ваят от всички страни!

Epicentar.bg 14 февр. 2017 | 14:55

Турция е нашата болезнена тема, а ние все се стараем да я загърбим, като отказваме да приемем, че сме обречени да живеем заедно с нея. Всяко колебание при обявяване на стратегическите национални приоритети, поне за 30-40 години напред може да се окаже фат

- Г-н Симеонов, светът се намира в твърде динамична обстановка след „Брекзит” и победата на Доналд Тръмп в САЩ. Интересът към международната политика рязко нарасна и се конкурира с този към предстоящите парламентарни избори в България. Каква е вашата прогноза на разузнавач, който внимателно следи процесите: ще успее ли новият американски президент да преодолее съпротивата на неолибералите и да овладее ситуацията?

- Напоследък, особено след „Брекзит” и неочакваните резултати в президентските избори в САЩ, и у нас най-често споменаваната дума в анализите е „Промяна”. По-интересното е, че всеки влага в това понятие своето лично виждане и най-вече своето очакване за това, което предстои. И то пречупено през субективните му схващания и представи за бъдещето. Това прави задачата на г-н Тръмп много трудна, тъй като противоречията в американското общество се оказват твърде дълбоки и краят на битката не се вижда. Процесите в САЩ тепърва ще се развиват и изострят, особено във вътрешен обществено-икономически план. Срещу програмата на г-н Тръмп застава целият неолиберален елит и повече от половината гласували американци. Това без всякакво съмнение води до сериозна политическа битка и в дълбоко разделения американски политически и бизнес елит - преди всичко заради различния подход, както към индустриално икономическото бъдеще на страната, така и към основните геополитически проблеми на световното развитие. САЩ спират „износа на демокрация” и според президента Тръмп – „право на всички нации е да определят сами своя начин на живот”! Един по-свободен прочит ще покаже, че в крайна сметка хегемонът САЩ и световният неолиберално ориентиран елит по ред причини се оказаха неспособни да осигурят необходимите условия за успешна глобализация по модела „еднополусен неолиберален световен ред” и трябва да слязат от сцената! Стана съвършено ясно, че светът

предпочита да бъде многополюсен, съставен от суверенни национални държави, че не желае да му бъдат силово наложени „англосаксонските ценности”, че не приема мултикултурализма и т.н.

Затова, според мен, сегашният етап на общественото развитие изисква и налага спешна и цялостна промяна и в икономическия, и в геополитическия международен дневен ред на съвременния свят. Основната промяна ще бъде в отношението и по-конкретно в засилване ролята на националната държава. Няма да бъде пресилено, ако кажем, че предстои преформатиране, включително и разпадане на основните геостратегически образувания на досегашния глобализационен модел. Особено силна и значителна ще бъде промяната в рамките на бившите империи и техните исторически сфери на интереси и влияние.

- Кои „бивши империи” имате предвид и как те биха повлияли върху България в очертаващите се промени в нашия регион?

- Конкретен интерес за България представляват Руската федерация, Република Турция и Великобритания. И трите „империи” в една или друга степен се „освободиха” от своите исторически и идеологически натрапени съюзници, което в много по-голяма степен им позволи да изведат и работят по категоричен начин за реализация на своя национален интерес в техните геополитически сфери на влияние и интерес.

- Нека очертаем интересите на тези държави.

- С Руската федерация ни свързват дълбоки исторически и духовни връзки. Сегашните ѝ стратегически и военнополитически интереси в света, на Балканите и в Черноморския басейн са от жизнено важно значение за нас. Трябва да ни бъде ясно, че ръководството на Русия съсредоточава изцяло своите усилия за решаване на най-важната си задача - на всяка цена да съумее да защити териториалната цялост на страната. За целта е готово да използва всички средства - политически, дипломатически, а и военнокосмически. И което е не по-малко важно – то има пълната подкрепа на руската нация. Накратко ще посоча думите на външния министър Лавров „...днес ние имаме своите три основни съюзника и това са армията, флотът, а сега и въздушнокосмическите сили”. За реализацията на тези цели днес на Русия са ѝ необходими съюзници и приятели в Европа и тя ги търси по линия на икономическия интерес, по линия на славянството и православието. Крайната задача е да бъдат трайно неутрализираны опитите за военна блокада на нейните западни граници от НАТО, а в световен мащаб да се осигурят

подкрепата на стабилни партньори за съдействие при очакваните световни промени.

- Каква е ролята на България в тази ситуация?

- България трябва да отстоява своя национален интерес в рамките на международните съюзи, в които членува – ЕС и НАТО. Същевременно, изхождайки от традиционните си исторически и духовни връзки от една страна и от значителните си икономически интереси от друга, да отстоява правото си на специални икономически отношения с Руската федерация. България трябва да се възползва от предимството, което ни дават тези връзки, за да бъде държавата в ЕС, работеща активно за премахване на санкциите и възстановяване на сътрудничество на ЕС с Руската федерация. Нашата страна трябва да е в състояние самостоятелно да решава дали да бъде „ястреб” или приятел в отношенията си с Русия. Обективният исторически анализ достатъчно ясно определя правилното решение!

В общоевропейски план по интересна за нас е позицията на Великобритания. Според мен „Брекзит” и последните инициативи на премиера Тереза Мей в международен план са показателни и симптоматични за това, което се случва както в „англосаксонския свят”, така най-вече и в Европейския съюз. Не бива да има никакво съмнение, че британският политически и бизнес елит не си бил направил сметката, не е оценил плюсовете и минусите от „Брекзит” и е оставил окончателното решение на въпроса на обикновения британски гражданин! Такава идея не може да мине даже и през главата на английските комунисти. Очевидно сметката е направена, ползите са изчислени, остават само официалната процедура и което е по-важното - икономическите резултати в преговорите с ЕС.

За да не бъда голословен, ще се спра само на два момента от визитата на Тереза Мей в САЩ. Слушах нейното слово и останах изненадан от блестящата защита на националната държава, която най-добре пази интереса на бизнеса, осигурява неговите контакти, защитава правата на гражданите и т.н. Не чух нито дума за глобализацията, за мултикултурализма и т.н. А по въпроса за „англосаксонските ценности” тя бе категорична, че те се изчерпват изцяло със „специалните отношения” между САЩ и Великобритания, установени от сър Уинстън Чърчил и затвърдени от Маргарет Тачър, и толкоз! В сферата на икономическото сътрудничество г-жа Мей недвусмислено подчерта, че то трябва да се развива на двустранна основа, като включи към своята държава и страните-членки на Британската общност - Индия, Пакистан, Австралия, Канада и Нова Зеландия. Очевидно британският капитал се готви колкото се може по-бързо и безболезнено да се откачи от

съюзническите си задължения в ЕС и на базата на дълбоките връзки с държавите-членки на Британската общност и затвърдените „специални отношения” със САЩ да участва самостоятелно в предстоящите геополитически процеси. Всичко това категорично показва какво е отношението на Великобритания към ЕС, като към „най-същественния глобализационен проект на 20-ти век”. Показва също как английският бизнес и политически елит виждат бъдещето и най-вече - как се защитават британските национални интереси. При такъв извод, поне за мен, непредсказуемостта в прогнозите за бъдещето на ЕС чувствително се задълбочават. Същевременно се създават добри условия за размисъл и за отрезвяване и на българския „елит”!

- Отношенията с Турция винаги са били деликатни – тя е наш съсед и в интерес на страната ни е да поддържа добри отношения. Кои са компромисите, които не трябва да се правят?

- Вие сте абсолютно права. Турция е другият наш много важен съсед, съюзник в НАТО, а и съществен икономически партньор. Като прибавим историческия и етнически елемент в двустранните отношения нещата стават още по сложни. Всеки трезв анализ води до единствения верен извод, че в основата на нашите взаимоотношения трябва да бъдат заложени принципите на добросъседството, равноправното сътрудничество и взаимното уважение. Особено като вземем предвид силата и мощта на турската държава, нейния сериозен икономически потенциал, нейното геостратегическо място и огромната армия. Основният проблем в тези взаимоотношения е, че те традиционно са исторически натоварени, а с възприетата от турска държава доктрина „Стратегическа дълбочина” нещата се усложниха още повече. Тезите за възстановяване с всички средства на турското влияние в рамките на бившата Османска империя трябва да разглеждаме като директно посегателство към суверенитета и единството на нашата държава. Създаването и отглеждането на протурски партии, корисното използване на ислямското вероизповедание, непрекъснатите стремежи за насаждане на великотурски шовинизъм сред част от нашето население и абсолютно наглото държание на официалните турски представители у нас са онези фактори, които тровят двустранните отношения. По тези въпроси не бива България да прави компромиси! Винаги съм твърдял, че основна наша слабост е липсата на последователност в политиката ни към Турция. Темата е голяма и болезнена, но като започнем със „смяната на имената”, „голямата екскурзия”, „връщане на азиатските имена”, разрешаването на етнически партии, изплащането на трудовите пенсии на изселниците в Турция, без насрещното уреждане на Тракийския дълг, виждаме трайна

непоследователност и безкрайни отстъпки, обикновено предизвикани от конюнктурни политически заигравания на отделните правителства. Докато отсреща имаме последователна имперска политика и отношение към България като към държава, която временно е извън твоите граници! Всички правителства през последните 30 години се оказаха обърнати изцяло на Запад, като забравиха своя мощен и опасен съсед. Добре, че дойде мигрантската вълна, за да си оградим държавата!

Турция е нашата болезнена тема, а ние все се стараем да я загърбим, като отказваме да приемем, че сме обречени да живеем заедно с нея. Днес, обаче, бих искал най-отговорно да заявя, че всяко по-нататъшно забавяне на Националната доктрина, всяко колебание при обявяване на стратегическите национални приоритети, поне за 30-40 години напред, на декларацията ни за мястото на България на Балканите и в съвременния свят, може да се окаже фатално. Апетитите за българската земя ваят от всички страни, докато демографският срив и младежкият емигрантски поток на Запад изсмукват силите и елита на българската нация. А основният дневен ред на нашия „елит“ е дали да обещаем нещо силно „социално“ и дали да бъдем избрани мажоритарно, с бюлетини или машинно и прочее. Очевидно най-важното е да бъде избран Той, същият „елит“, който управлява България вече цели 27 години!

- Казахте нещо страшно: „апетитите за българската земя ваят от всички страни.” Аргументът на противниците на Владимир Путин е, че ако признаем анексирането на Крим, това ще отвори пътя към претенциите за българска територия, за които говорите. Един референдум може да е достатъчен, за да загубим Кърджали, например. Как ще отговорите?

- Аргументът е несъстоятелен, тъй като по никакъв начин резултатите от кримската операция не могат да бъдат автоматично налагани върху хипотетичен сценарий с Кърджалийски окръг в България. Разликата най-напред е във факта, че Крим е бивша руска територия, която по съветско време административно е прехвърлена на Украйна от самозабравил се „комунистически вожд“, независимо и против волята на преобладаващото руско население на полуострова. Тъй че въпросният акт би могъл да се счита за поредната стъпка в ликвидиране на последиците от тоталитарното минало. На второ място присъединяването стана след законен референдум в автономната кримска област на Украйна.

И на трето, изхождайки от стратегията на Путин за защита на териториалната цялост на Руската федерация полуостров Крим става най-сериозната руска база в Черноморския регион.

Преди прецедентът Крим (като прецедент за Кърджали) имахме прецедентът Косово, където вместо с референдум въпросът се реши с война. Изводът е един – колкото по-слаба е една държава, колкото по-разделено и обезверено е нейното население, толкова повече нарастват апетитите и шансовете на Великите сили да решават въпросите в свой интерес и за съжаление тези тенденции ще се засилват в съвременния променящ се свят. Всичко друго е проява или на двойствен подход, или на демагогия.

***В следваща част:** Кой опипва почвата на Балканите и как действат проводниците на чужди интереси*